

ПОЛИТИКА

Prosek plata programera 1.225 evra - najviša 7.500 evra

<http://www.politika.rs/sr/clanak/474540/Prosek-plata-programera-1-225-evra-najvisa-7-500-evra>

Prosečna mesečna neto plata programera u Srbiji je 1.225 evra a najveća 7.500 koliko je plaćena pozicija softver inženjera u Beogradu, utvrđeno je istraživanjem sajta za zapošljavanje IT kandidata helloworld.rs.

Specijalizovani sajt za zapošljavanje IT kandidata do ovih podataka došao je preko 1.000 upisa plata od strane kandidata, navodi se u saopštenju Helloworlda.

Plate u IT industriji najviše zavise od godina relevantnog iskustva pa prosečna zarada senior programera iznosi 1.724 evra, medior programeri zarađuju 1.144 evra a juniori 736 evra.

„Iako senior programeri spadaju u grupu zanimanja koja su u deficitu, najviše raspisanih oglasa u 2020. je bilo za medior programere - čak 65 procenata od ukupno raspisanih IT oglasa za posao”.

Na visinu zarade utiče i tehnologija kojom rade programeri, a po tom kriterijumu najplaćeniji u IT industriji su Technical Lead sa prosečnom platom od 2.520 evra i Delivery Manager sa prosekom od 2.300 evra, prenosi Tanjug.

Poslodavci su prošle godine najviše tražili programere sa poznavanjem Javaskript, Jave, NET-a, PHP-a, Pajton-a, kao i tehnologija C# i C++.

U proseku najbolje plaćen IT centar u Srbiji je Beograd sa prosekom od 1.664 evra, sledi Niš sa 1.229 evra, Kragujevac gde je prosečna plata 1.196 evra, Novi Sad sa platom od 1.104 evra i Subotica gde je prosek 831 evra.

Pored beogradskog softver inženjera sa platom od 7.500 evra, u Nišu je najplaćeniji Tehnikal lid sa platom od 3.500 evra, najplaćeniji IT novosađani su na pozicijama softver developera i IT menadžera sa platama po 3.000 evra, u Kragujevcu je to Chief Technology Officer koji je plaćen 2.888 evra, dok je u Subotici najbolje plaćen Software Architect sa 1.700 evra.

The logo for 'Danas' is displayed in a bold, blue, sans-serif font. The letters are thick and closely spaced, with a slight shadow effect behind them, giving it a three-dimensional appearance. The word 'Danas' is centered at the bottom of the page.

Pored dugova, vodeću srpsku fabriku iz namenske industrije opterećuju i unutrašnji sukobi

Sindikati, direktor i Nadzorni odbor Zastava oružja u opštoj zavadi

<https://www.danas.rs/ekonomija/sindikati-direktor-i-nadzorni-odbor-zastava-oruzja-u-opstoj-zavadi/>

Pored dugova i gubitaka koji su zbirno premašili 200 miliona evra, Zastavu oružje u poslednjih nekoliko meseci sve ozbiljnije potresa i otvoreni sukob između generalnog direktora Mladena Petkovića i fabričkog Nadzornog odbora na čelu sa pukovnikom Ivicom Marjanovićem.

Sudeći prema poslednjim zbivanjima u fabrici, taj sukob je sve žešći i već proizvodi kadrovski i poslovni nered u fabrici.

U prilog rečenom i činjenica da je nedavno smenjen još jedan izvršni direktor Zastave oružja za proizvodnju (Zoran Šušić), čemu je u poslednjih nekoliko godina prethodila prava kadrovska vrteška sa koje su otpali brojniiskusni stručnjaci, te informacija da godišnji plan proizvodnje za ovu godinu još nije usvojen, iako odmiče već treći mesec.

Odnosi posloводства i Nadzornog odbora Zastave oružja nisu bili idilični, navode naši izvori, od kad je u januaru 2017. na čelo NO postavljen Marjanović.

I raniji menadžment kragujevačke fabrike imao je brojne primedbe na rad i ponašanje Marjanovića i javna je tajna da je u više navrata o tome obavestavao nadležne u Ministarstvu odbrane.

Ali, umesto Marjanovića, sa čela fabrike otišlo je prethodno posloводство, na čelu sa pukovnikom Miloškom Brzakovićem, kojeg je na mestu generalnog direktora Zastave oružja, krajem 2018, nasledio Mladen Petković, koji je na tu funkciju došao iz Krušika.

Odnosi Petkovića i Marjanovića do skora su bili tek podnošljivi, da bi se u januaru ove godine drastično pogoršali. Razlog za sukob bio je, smatraju naši izvori, smena jednog „bezbednjaka“ bliskog Petkoviću, nakon čega je Petković smenio direktora razvoja Zastave oružja Aleksandra Mladenovića, koji je blizak Marjanoviću, a još više pomoćniku ministra odbrane Nenadu Miloradoviću.

Pored menadžmenta i Nadzornog odbora, u Zastavi oružju već duže su u žestokom klinču i fabrički sindikati.

Samostalni sindikat i ASNS su, uslovono rečeno, na jednoj, a Industrijski i sindikat Nezavisnost, na drugoj strani.

Prva dva, kako se čini, podržavaju generalnog direktora Petkovića, dok su druga dva u „funkciji“ Marjanovića.

U prilog rečenom i dva poslednja saopštenja Samostalnog i Industrijskog sindikata koji dijalemtalno suprotno vide aktuelnu situaciju u Zastavi oružju.

Tragom izjave Ane Brnabić da će Srbija stići Bugarsku po platama

Decembarska plata fikcija, prosečna je 510 evra

<https://www.danas.rs/ekonomija/decembarska-plata-fikcija-prosecna-je-510-evra/>

„U Srbiji će, do kraja godine, biti više plate nego u Bugarskoj koja je članica Evropske unije“, postavila je prekjuče cilj za ovu godinu premijerka Ana Brnabić dodajući da se ide prema plati od 900 evra 2025. godine.

Na prvi pogled deluje da to ne mora da bude težak zadatak. U decembru prošle godine prosečna neto plata u Bugarskoj bila je svega 20 evra veća nego u Srbiji.

U proseku u decembru je građanima Bugarske isplaćeno 582 evra, a zaposlenim građanima Srbije 562 evra.

Prema decembarskoj plati mi smo ispred BiH, Severne Makedonije, Albanije, pa i Crne Gore za kojom poslednjih godina kaskamo.

Međutim, podaci o decembarskoj plati izgleda ne pokazuju baš pravo stanje stvari.

Od januara prošle godine kada je prosečna neto plata iznosila 59.941 dinara ona se skoro pa nije ni pomerala do novembra prošle godine kada je isplaćeno u proseku 60.926 dinara.

Za 11 meseci prosečna plata je povećana za manje od hiljadu dinara, a onda je u decembru prosečna neto zarada odjednom skočila na 66.092 dinara (562 evra) ili za više od 5.000 dinara.

Ovako napumpana prosečna plata šalje informaciju da stojimo mnogo bolje nego što je zasita slučaj.

Ako bismo koristili prosečnu platu u celoj 2020. godini umesto samo u jednom mesecu, onda stvari stoje malo drugačije. Prosečna neto plata u celoj prošloj godini iznosila je 60.073 dinara ili oko 510 evra.

Na primer, prosečna mesečna neto plata u 2020. u Bugarskoj bila je oko 555 evra, pa i u Crnoj Gori je iznosila 525 evra.

Prema rečima Milojka Arsića, profesora na Ekonomskom fakultetu u Beogradu, isplaćena zarada u jednom mesecu i to u kom je zabeležen skok od sedam-osam odsto u odnosu na prethodni mesec nije precizan pokazatelj stanja u zemlji.

„Ako pogledate prosečnu zaradu u celoj godini, mi imamo manju platu ne samo od Bugarske već i od Crne Gore. Toliki skok u decembru je verovatno posledica isplata bonusa i akontacija za januar. Verovatno je da je dobrim delom to jednokratani i privremeni rast i da će se od januara videti smanjenje plata. Može se očekivati da će ove godine prosečan rast plata biti za oko pet odsto u odnosu na prosečnu platu u celoj 2020. ne samo u decembru“, smatra Arsić, dodajući da je interesantno da je baš privatni sektor imao visok rast plata u decembru.

Kada se radi o poređenju sa regionom Centralne i Istočne Evrope, pa i Bugarskom, Arsić objašnjava da u celom regionu postoji trend povećanja plata. Na to deluje nekoliko faktora, koji se pojavljuju i kod nas.

„Mi, kao i region, imao je solidan rast u 2018. i 2019. godini. Uz to imamo veći prirodni odliv radne snage u penziju nego što je priliv. Na kraju tu je veliki odliv radno sposobnih u inostranstvo. Sve to

je dovelo do rasta plata i smanjenja nezaposlenosti, pa i manjka radnika u nekim granama. I Bugarska je prethodnih godina povećavala plate, a tu su recimo najdalje otišli Rumuni, koji su imali velika povećanja plata zbog ogromne emigracije stanovništva“, ocenjuje Arsić dodajući da i nije neki uspeh dostići Bugarsku kad se ima u vidu da smo do pre pet-šest godina imali veće zarade i od njih i od Rumunije.

Bugarska je kao i Srbija imala sličan rast zarada u 2020. godini. Dok je tamo prosečna plata porasla za 10 odsto u Srbiji je rast iznosio 10,6 odsto.

I ekonomista Saša Đogović, autor publikacije „Makroekonomska kretanja u Srbiji“, ističe da je decembarska plata fikcija i posledica pozitivnog sezonskog uticaja.

„U decembru su isplaćeni bonusi tradicionalno u sektorima kao što je IT i naftna industrija, ali verovatno i u drugim koji su dobro poslovali prošle godine. U januaru se može očekivati izduvavanje balona, a pravi nivo plata videćemo u martu. Svakako će ove godine porasti plate, pre svega zbog povećanja minimalne zarade, zatim zbog rasta plata u javnom sektoru. Najveći rast plata ostvaren je upravo u IT sektoru, čak 24 odsto, a zdravstveni radnici su imali povećanje plata od oko 17 odsto. Ali ne verujem da ćemo prestići Bugarsku po plati, kao što ne verujem ni da ćemo imati onih šest odsto privrednog rasta. Mi i Bugari smo mrtva trka s obzirom da imamo slične ekonomske politike gde se isplaćuju subvencije strancima, slično poslovno okruženje i korupciju, mada sada kada vidimo kakav organizovani kriminal imamo uz podršku, kako se otkriva, države, rekao bih da smo korak iza njih. To su razlozi zašto se ne oslobađa potencijal za privredni rast i za investicije kako domaće tako i naših ljudi iz dijaspore“, ističe Đogović.

Dogovor članica OPEK+ podigao cene nafte na svetskim tržištima

Skok cena benzina za tri do četiri dinara izvestan

<https://www.danas.rs/ekonomija/skok-cena-benzina-za-tri-do-cetiri-dinara-izvestan/>

Cena nafte tipa „brent“, koja se koristi u Srbiji, nastavlja da raste te je dostigla nivo od 70 dolara za barel a osnovni razlozi za to su smanjena proizvodnja zemalja članica OPEK + kao i veća potražnja za „crnim zlatom“ na tržištu nego što je bila tokom prošle godine.

Rast cene nafte doveo je i do povećanja maloprodajne cene goriva u našoj zemlji te je ona u proteklih nekoliko meseci porasla za više od 10 dinara a očekuje se i nastavak tog trenda.

Stručna javnost prognozira da bi bi benzin u Srbiji u narednih par sedmica mogao da poskupi za nekoliko dinara po litru.

Goran Radosavljević, generalni sekretar Nacionalnog naftnog komiteta Srbije kaže za Danas da su se zemlje OPEK + striktno pridržavale dogovora o smanjenju proizvodnje nafte do koga je došlo početkom ove godine usled prezasićenosti tržišta.

Drugim rečima, usled negativnih efekata koje je pandemija korona virusa izazvala na ekonomiju, potražnja za naftom je smanjena te je zbog viška uskladištenih količina njena cena počela rapidno da pada.

Zbog toga su zemlje članice OPEK + nakon dogovora Saudijske Arabije i Rusije smanjile svoju proizvodnju.

Tako, Saudijska Arabija namerava da smanjeni dnevni obim proizvodnje za milion barela zadrži bar do aprila dok Rusija u tom periodu neće dizati svoju proizvodnju u značajnijoj meri kako se ne bi ugrozilo postojeće stanje na tržištu.

– Drugi razlog zbog koga cena sirove nafte skače je da su se neki privredni sektori oporavili te je potražnja za njom veća nego što je bila ranije. Ovakav trend rasta nafte na svetskim berzama će se definitivno odraziti i na povećanje maloprodajnih cena goriva u Srbiji. Cena nafte se definitivno vraćaju na nivo iz perioda 2019. godine ali u ovom trenutku ne treba očekivati da će dostići rekordne iznose iz 2018. godine – navodi Radosavljević.

On dodaje da nikom od velikih igrača, u prvom redu Sjedinjenim Američkim Državama, Saudijskoj Arabiji i Rusiji ne odgovara nestabilnost na tržištu te ne očekuje bilo kakva iskakanja od dogovorenog ponašanja kada je reč o proizvodnji nafte.

– Rast cena će da traje sve dok proizvodnja bude smanjena. S obzirom da se privreda polako oporavlja potražnja za naftom će biti sve veća te će u jednom trenutku proizvodnja morati da bude povećana – objašnjava Radosavljević.

Podsećanja radi, početkom meseca članice OPEK i njihovi partneri, na čelu sa Rusijom, dogovorili su se da ne povećavaju proizvodnju nafte. To je dovelo do dodatnog rasta cene „crnog zlata“ na svetskim berzama.

Kada je posle prvog talasa pandemije širom sveta došlo do obnove ekonomske aktivnosti u većoj meri, grupa je u decembru odlučila da poveća proizvodnju za 500.000 barela dnevno, a Saudijska Arabija u januaru dobrovoljno smanjila proizvodnju za milion barela dnevno.

Dok se Saudijska Arabija protivi povećanju proizvodnje, Rusija je za to.

Stavovi Rijada i Moskve se razlikuju jer budžetska primanja Rusije ne zavise isključivo od prihoda od nafte pa može da smanjuje njenu prodajnu cenu ali Saudijska Arabija nije u takvoj situaciji.

Statistika pokazuje da je cena sirove nafte tipa „brent“ od novembra prošle godine poskupela za 80 odsto.

Trenutno, litar benzina u Srbiji košta 145, evrodizela 153 a TNG gasa 83 dinara.

Studentski front traži ostavku rektorke Ivanke Popović

<https://www.danas.rs/drustvo/studentski-front-trazi-ostavku-rektorke-ivanke-popovic/>

Organizacija Studentski front najavila je da će sutra rektorki Univerziteta u Beogradu Ivanki Popović uručiti zahtevda podnese ostavku jer je Više javno tužilaštvo u Beogradu protiv nje podnelo krivičnu prijavu pošto je bez saglasnosti potrošila tri miliona dinara budžetskog novca.

U saopštenju se dodaje da se Popović nije izjasnila ni o oblasloženom zahtevu Studentskog fronta od 1. oktobra 2020. godine da se svim studentima omogući besplatno školovanje i da se ukine obrazovanje po Bolonjskoj deklaraciji.

Od početka mandata Ivanke Popović kao rektora Univerziteta 2018. godine pa do danas, Univerzitet u Beogradu je na Šangajskoj listi univerziteta sa 302. mesta pao više od 150 mesta niže, što je najgori rezultat do sad, navodi se u saopštenju.

U slučaju da Popović u doglednom roku ne ispuni zahtev Studentskog fronta i podnese neopozivu ostavku, obaveštavamo javnost da ćemo zajedno sa svim progresivnim studentima Univerziteta u Beogradu organizovati proteste kako bi ostvarili cilj, navedeno je u saopštenju.

BETA/DANAS/KOLUBARSKE.RS

Kolubarske: Prazna obećanja radnicima Krušika

<https://www.danas.rs/drustvo/kolubarske-prazna-obecanja-radnicima-krusika/>

Portal kolubarske.rs iz Valjeva podsetio je na obećanja predsednika Srbije Aleksandra Vučića data radnicima HK „Krušik“ 9. marta prošle godine uz konstataciju da skoro ništa od obećanog nije ostvareno.

Kolubarske navode da je predsednik Vučić tada obećao da će država u „Krušik“ uložiti desetine miliona evra.

„Država je spremna da uloži veliki novac da biste mogli da opstanete i da sačuvate svoj posao, ali taj novac mora biti odgovorno trošen, moramo da imamo ljude koji će da znaju šta je budućnost, a ne da za četiri meseca ponavljamo istu priču“, poručio je Vučić radnicima Krušika pre godinu dana.

U „Krušiku“ je tada bilo zaposleno 3.100 ljudi.

„Meni je drago da je prosečna plata u januaru bila 63.000 dinara, ali odmah da vam kažem da to nije usklađeno sa mogućnostima ‘Krušika’, tolika je plata bila zahvaljujući enormnim davanjima države Srbije, a ne onome što je zarađeno“, rekao je Vučić.

Portal podseća da je Vučić pre godinu dana najavio da će Vojska Srbije kupovati veliki broj proizvoda od „Krušika“, da će uplatiti 10 miliona evra za novi ugovor, plus to što će država dati „bez obzira na ugovore“ o kojima, kako je na, ne želi „da govori pred svima drugima“.

Sudeći prema zvaničnim i dostupnim informacijama i podacima iz HK „Krušik“, piše portal, radnici danas, godinu dana nakon posete predsednika Srbije i njegovih obećanja, imaju problem i s platama i s poslom.

„Za razliku od prošle godine kada je, kako je Vučić naveo, ‘Krušik’ imao 3.100 radnika, danas ih je oko 2.800 ili za preko 300 manje nego u martu 2020. godine, kada je Aleksandar Vučić radnicima ‘Krušika’ obećao da neće ostati bez posla. Za razliku od prošle godine kada je prosečna januarska plata bila 63.000 dinara, prosečna zarada u januaru ove godine iznosila je 54.500 dinara“, navode kolubarske.rs.

Dodaje se da nema zvaničnih informacija niti potvrde da li je država u „Krušik“ u prethodnih godinu dana uložila desetine miliona evra, kako je to najavio predsednik Srbije.

„Što se tiče najave da će Vojska Srbije kupovati veliki broj proizvoda od ‘Krušika’, i da će uplatiti 10 miliona evra za novi ugovor, to je prema nezvaničnim saznanjima portala kolubarske.rs ostvareno. Potpisani su ugovori sa Ministarstvom odbrane vredni preko milijardu dinara“, navodi se u tekstu.

Do danas nije saopšteno, ističu Kolubarske, ni da li je urađena forenzička revizija poslovanja, koju je 9. marta prošle godine najavio predsednik Vučić i još uvek nema reakcije ni jednog državnog organa na podatke o nepravilnostima u poslovanju koje je utvrdila Državna revizorska institucija.

„Takođe do danas, nije poznato da li su nadležni organi ispitali navode uzbunjivača Aleksandra Obradovića, radnika ‘Krušika’, koji je ukazao na nelegalne radnje u fabrici“, piše portal kolubarske.rs.

Aleksandar Obradović je uhapšen 18. septembra 2019. godine na svom radnom mestu u fabrici, jer je javnosti ukazao na sumnjive poslove u trgovini „Krušikovim“ proizvodima, u kojima su, kako je naveo, učestvovali i učestvuju vodeće privatne kompanije bliske državnom vrhu, među kojima i firma GIM, koja se dovodi u vezu sa Brankom Stefanovićem, ocem nekadašnjeg ministra policije Nebojše Stefanovića.

Krivična istraga, koja se protiv Obradovića vodi od 20. septembra 2019. godine, posle koje tužilac treba da odluči da li će da podigne optužnicu ili da je odbaci, još uvek traje.

Mašina

Protest stranih radnika ispred sedišta Beograda na vodi

„Nismo primili platu tri meseca.“

<https://www.masina.rs/protest-stranih-radnika-ispred-sedišta-beograda-na-vodi/>

Dvadesetak stranih radnika koji rade na izgradnji Beograda na vodi danas je, zbog neisplaćenih zarada i loših radnih uslova, protestovalo ispred sedišta kompanije Beograd na vodi.

Kako nam javljaju naši čitaoci, ovi radnici su nosili transparente na kojima je na više jezika ispisano „tražimo svoja prava“ i „nismo primili platu tri meseca“. Protest je posmatralo nekoliko policajaca, a nezadovoljne radnike je par lica u civilu, koji su kako nam kažu očevidci delovali kao njihovi šefovi, pokušalo da nagovori da se povuku i odustanu od protesta.

Iz kompanije *Belgrade Waterfront* za Mašinu su rekli da oni u potpunosti i u skladu sa dogovorenim dinamikama izmiruju obaveze prema firmama koje angažuju za realizaciju pojedinačnih projekata na Beogradu na vodi. Nismo dobili odgovor na pitanje koja je firma angažovala radnike koji su protestovali, ali su nam rekli da *Belgrade Waterfront* očekuje od svih kompanija da se pridržavaju svojih ugovornih obaveza.

Iz ove kompanije su nam rekli i da su u kontaktu sa svojim partnerima te da su u toku pregovori između firme koja je angažovala ove radnike i samih radnika „kako bi se situacija rešila na obostrano zadovoljstvo“.

Strani državljani koji rade na izgradnji Beograda na vodi su i ranije protestovali zbog neisplaćenih zarada i loših uslova rada o čemu su mediji pisali. Novinari Mašine su nakon pogibije jednog radnika na gradilištima Beograda na vodi pre nekoliko godina razgovarali sa jednim njegovim

kolegom koji je uslove rada ocenio kao „katastrofalne“, a o nemogućnosti da priđu ovim gradilištima su nam govorili predstavnici građevinskih sindikata.